

3. *fordømmer* Sydafrikas regerings vedvarende vægring ved at samarbejde med De Forenede Nationer med henblik på at bringe principperne i De Forenede Nationers pagt i anvendelse og at gennemføre generalforsamlingens resolutioner,

4. *er af den opfattelse*, at ethvert forsøg på helt eller delvis at indlemme Sydvestafrika udgør en angrebshandling,

5. *anmoder* generalsekretæren om:

- a. at fortsætte sine bestræbelser på at nå de i generalforsamlingens resolution 1805 (XVII) operative paragraffer 5 og 6 opstillede mål,
- b. at opfordre Sydafrikas regering til senest den 30. november 1963 at meddele ham sin stillingtagen til de i nævnte paragraffer indeholdte bestemmelser,
- c. at aflægge beretning til generalforsamlingen umiddelbart efter modtagelsen af den sydafrikanske regerings svar,

6. *beslutter* at henlede sikkerhedsrådets opmærksomhed på den nuværende kritiske situation i Sydvestafrika, en situation hvis fortsættelse udgør en alvorlig trussel mod den internationale fred og sikkerhed,

7. *opfordrer indtrængende* alle stater, som ikke hidtil har gjort det, til hver for sig eller i fællesskab at træffe følgende forholdsregler med hensyn til Sydafrikaspørgsmålet:

- a. omgående at ophøre med under nogen form eller på nogen måde at levere våben eller militært udstyr af nogen art til Sydafrika,
- b. endvidere at ophøre med under nogen form eller på nogen måde at levere olie eller olieprodukter af nogen art til Sydvestafrika,
- c. at afstå fra enhver handling, som måtte kunne hæmme gennemførelsen af nærværende resolution og af de tidligere generalforsamlingsresolutioner vedrørende Sydvestafrika,

8. *anmoder* koloniudvalget om:

- a. at fortsætte sine bestræbelser på at udføre de ved resolutionen 1805 (XVII) pålagte opgaver,
- b. i samarbejde med generalsekretæren og særorganisationerne at overveje betydningen af den af mineindustrien og andre internationale selskaber med interesser

i Sydvestafrika udfoldede virksomhed med henblik på at vurdere disses økonomiske og politiske indflydelse og virksomhedsform,

c. at aflægge beretning om disse spørgsmål til generalforsamlingen på dennes 19. samling,

9. *beslutter* at lade Sydvestafrika-spørgsmålet forblive på dagsordenen for sin 18. samling og at genoptage behandlingen af dette spørgsmål i lyset af og umiddelbart efter modtagelsen af det af Sydafrikas regering i henhold til ovenstående paragraf 5 afgivne svar.“

Resolutionsforslaget er et kraftigt udtryk for, hvor stor utålmodigheden efter en løsning af Sydvestafrika-spørgsmålet er blevet blandt de afroasiatiske stater. Fra dansk og nordisk side måtte man se med betænkelighed på en række af resolutionsforslagets paragraffer. I betragtning af Danmarks forståelse for de afrikanske staters stilling og ønske om at formidle i Sydvestafrikaspørgsmålet ville det dog have været i overensstemmelse med dansk holdning i et sådant spørgsmål, at Danmark havde stemt for resolutionen og højst havde afstået vedrørende forskellige mere kontroversielle bestemmelser, hvis resolutionen ikke i operative paragraf 7 b havde indeholdt en henstilling til medlemsstaterne om at standse olieeksporten til Sydafrika. Danmarks principielle modstand mod at overtræde den i pagten fastlagte kompetencefordeling mellem generalforsamlingen og sikkerhedsrådet måtte føre til, at Danmark ikke kunne stemme for en beslutning som den i operative paragraf 7 b indeholdte, der henhører under sikkerhedsrådets kompetence efter pagtens kapitel VII.

Hertil kom, at de ledende vestmagter var imod en sådan forholdsregel. På denne baggrund ville en olieblokade af Sydafrika sandsynligvis blive ret virkningsløs, hvad der ville være egnet til at svække tilliden til FNs autoritet. På den anden side blev der fra et par afrikanske landes side givet udtryk for, at man fandt resolutionen for mild og derfor ikke kunne optræde som medforslagsstillere. Også den sovjetiske delegerede betegnede resolutionsteksten som relativ mild. Det var hans delegations op-